

Zadeva C-473/19**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

18. junij 2019

Predložitveno sodišče:

Vänerns borgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Švedska)

Datum predložitvene odločbe:

12. junij 2019

Tožeča stranka:

Föreningen Skydda Skogen

Tožena stranka:

Länsstyrelsen i Västra Götalands län

B.A.B.

Postopek v glavni stvari

Pritožba neprofitne organizacije zoper odločitev länsstyrelsen (regionalni upravni odbor), da ne bo sprejel nobenega izvršilnega ukrepa v zvezi z obvestilom o sečnji na gozdnem območju, kjer so habitati številnih živalskih vrst, zavarovanih na podlagi Direktive 92/43/EGS in Direktive 2009/147/ES.

Dejanski in pravni okvir predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267 PDEU v zvezi z razlago člena 12 Direktive 93/43 in člena 5 Direktive 2009/147.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

1. Ali je treba člen 5 Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni praksi, v skladu s katero prepoved velja samo za tiste vrste, ki so na seznamu Priloge 1 k Direktivi 2009/147 oziroma so do določene mere ogrožene ali pa njihova populacija dolgoročno upada?

2. Ali je treba pojme „namerno ubitje/vznemirjanje/uničenje“ iz člena 5, od (a) do (d), Direktive 2009/147 in člena 12, od (a) do (c) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni praksi, v skladu s katero mora v primeru, če namen ukrepov očitno ni ubijanje ali vznemirjanje vrst (na primer gozdarski ukrepi ali prostorski razvoj), obstajati tveganje negativnih vplivov ukrepov na stanje ohranjenosti vrst, da bi prepovedi veljale?

Prvo in drugo vprašanje za predhodno odločanje sta zastavljeni, med drugim, ob upoštevanju:

- dejstva, da se člen 5 Direktive 2009/147 nanaša na varstvo vseh vrst ptic, navedenih v členu 1(1), in na način, kako člen 1(m) Direktive 92/43 opredeljuje „osebek“;
- dejstva, da se vprašanje stanja ohranjenosti vrst šteje za pomembno predvsem v okviru odstopanja iz člena 16 Direktive 92/43 (odstopanje zahteva, da ni nobene druge zadovoljive možnosti in da odstopanje ne škoduje vzdrževanju ugodnega stanja ohranjenosti populacij zadevne vrste na njihovem naravnem območju razširjenosti) ali člena 9 Direktive 2009/147 (odstopanje ne sme biti v neskladju s to direktivo, ki v členu 2 od držav članic zahteva, da sprejmejo potrebne ukrepe za vzdrževanje populacije vseh vrst iz člena 1 na stopnji, ki ustreza zlasti ekološkim, znanstvenim in kulturnim zahtevam).

3. Če je odgovor na kateri koli del drugega vprašanja, da je treba škodo na ravni, ki ni posamična raven, presojati, zato da prepoved velja, ali je treba presojo torej izvesti na katerem od spodaj naštetih obsegov ali ravni:

- (a) določen geografsko omejen del populacije, kot je opredeljen pod točko (a), na primer v mejah regije, države članice ali Evropske unije;
- (b) zadevna lokalna populacija (biološko ločena od drugih populacij vrst);
- (c) zadevna metapopulacija¹;
- (d) celotna populacija vrst v upoštevnem biogeografskem regijskem odseku območja razširjenosti vrste?

¹ „Metapopulacija“ pomeni skupek subpopulacij s šibkim stikom, v kateri določene subpopulacije izumrejo, druge pa se sčasoma okrepijo, področja izumrlih subpopulacij pa lahko ponovno naselijo sosednje subpopulacije.

4. Ali je treba pojma „poškodovanje ali uničenje“ razmnoževališč živali iz člena 12(d) Direktive 92/43 razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni praksi, po kateri je kljub previdnostnim ukrepom trajna ekološka funkcionalnost (CEF) habitata zadevnih vrst izgubljena bodisi zaradi škode, uničenja ali poslabšanja, ki je lahko neposredno ali posredno, posamično ali kumulativno, tako da prepoved velja samo, če je verjetno, da se bo stanje ohranjenosti zadevnih vrst poslabšalo na ravneh, navedenih v tretjem vprašanju?
5. Če je odgovor na četrto vprašanje nikalen, torej da je treba zato, da prepoved velja, škodo presojeti na drugi ravni, ne pa na ravni habitata na posameznem območju, ali je treba presojo tako opraviti na katerem od spodaj naštetih obsegov ali ravni:
- (a) določen geografsko omejen del populacije, kot je opredeljen pod točko (a), na primer v mejah regije, države članice ali Evropske unije;
  - (b) zadevna lokalna populacija (biološko ločena od drugih populacij vrst);
  - (c) zadevna metapopulacija;
  - (d) celotna populacija vrst v upoštevnem biogeografskem regijskem odseku območja razširjenosti vrste?

Drugo in četrto vprašanje mark- och miljödomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) vključujeta vprašanje, ali strogo varstvo iz direktive ne velja več za vrste, v zvezi s katerimi je bil cilj direktive (ugodno stanje ohranjenosti) dosežen.

Navedene določbe prava Unije in sodna praksa Sodišča

Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, člen 12 in priloge 2, 4 in 5

Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic, člen 5 in priloge od 1 do 3

Smernice Evropske komisije o strogem varstvu živalskih vrst v interesu Skupnosti, ki je določeno v Direktivi 92/43 (končna različica, februar 2007)

Sodba z dne 30. januarja 2002, Komisija/Grčija, C-103/00, EU:C:2002:60

Sodba z dne 10. januarja 2006, Komisija/Nemčija, C-98/03, EU:C:2006:3

Sodba z dne 18. maja 2006, Komisija/Španija, C-221/04, EU:C:2006:329

Sodba z dne 14. junija 2007, Komisija/Finska, C-342/05, EU:C:2007:341

Sodba z dne 9. junija 2011, Komisija/Francija, C-383/09, EU:C:2011:369

Sodba z dne 10. novembra 2016, Komisija/Grčija, C-504/14, EU:C:2016:847

Sodba z dne 17. aprila 2018, Komisija/Poljska, C-441/17, EU:C:2018:255, točka 237

Sklepni predlogi v zadevi C-6/04, Komisija/Združeno kraljestvo, EU:C:2005:372

Sklepni predlogi v zadevi C-221/04, Komisija/Španija, EU:C:2005:777

Navedene določbe nacionalnega prava in sodna praksa nacionalnih sodišč

Skogsvårdslag (1979:429) (zakon (1979:429) on forestry) o gozdovih)

Miljöbalk (1998:809) (okoljski zakonik (1998:809)), poglavje 8, člen 1

Artskyddsförordning (2007:845) (odlok o varstvu vrst (2007:845)), člen 4, priloga 1

Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKFS 2011:7) (pravilnik in splošne smernice agencije za gozdove (SKFS 2011:7)), v različici, ki izhaja iz SKSFS 2013:2

Naturvårdsverkets „Handbok för artskyddsförordningen“, 2009:2 (priročnik agencije za varstvo okolja k odloku o varstvu vrst, 2009:2), prva izdaja, april 2009

Sodba mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) v zadevi M 1713-13

Sodba mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) v zadevi M 11317-14

Sodba mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) v zadevi M 10104-17

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Zadeva se nanaša na obvestilo o sečnji, poslano Skogsstyrelsen (švedska agencija za gozdove) v zvezi z gozdnim območjem v občini Härryda. Obvestilo se nanaša na končni posek, kar pomeni, da se odstranijo vsa drevesa, razen določenega števila dreves, ki jih je treba ohraniti v skladu s smernicami Skogsstyrelsen (agencija za gozdove).
- 2 Na gozdnem območju imajo svoje habitate te vrste ptic: mali detel (*Dryobates minor*), divji petelin (*Tetrao urogallus*), gorska sinica (*Poecile montanus*), rumenoglavi kraljiček (*Regulus regulus*) in menišček (*Periparus ater*). Na tem

območju je mogoče najti tudi plavčka (*Rana arvalis*). Zelo verjetno je, da te vrste to območje uporabljajo za svoje razmnoževanje in bo zaradi sečnje odvisno od tega, kdaj v življenjskem ciklu vsake od vrst pride do nje, prišlo do vznemirjanja ali ubijanja osebkov teh vrst. Vsa jajca, ki bodo med sečnjo na tem območju, bodo uničena.

- 3 Skogsstyrelsen (agencija za gozdove) je kot nadzorni organ podala posebne smernice o previdnostnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti, in je menila, da če so se smernice upoštevale, sečnja ni v nasprotju z nobeno od prepovedi, določenih v artskyddsförordningen (odlok o varstvu vrst; v nadaljevanju: ASF), ki je akt, s katerim je bilo v švedsko pravo preneseno strogo varstvo vrst iz direktiv 92/43 in 2009/147. Previdnostni ukrepi, ki jih je določila Skogsstyrelsen (agencija za gozdove), niso pravno zavezujoči, ampak gre samo za priporočila.
- 4 Föreningen Skydda Skogen (društvo za zaščito gozda; v nadaljevanju: föreningen) je 22. decembra 2016 od Länsstyrelsen i Västra Götalands län (regionalni upravni odbor Västra Götaland) (ki je v skladu z ASF regionalni nadzorni organ; v nadaljevanju: Länsstyrelsen) zahtevalo, da ukrepa na podlagi obvestila o sečnji in posebnih smernic Skogsstyrelsen (agencija za gozdove). Föreningen je navedlo, da je sečnja kljub smernicam, ki jih je dala Skogsstyrelsen (agencija za gozdove), v nasprotju s prepovedmi, določenimi v ASF.
- 5 Länsstyrelsen je ugotovil, da v skladu z ASF ni potrebna presoja odstopanja. To pomeni, da se je Länsstyrelsen postavil na stališče, da ukrepi niso bili v nasprotju s prepovedmi iz ASF, če so bili sprejeti previdnostni ukrepi, določeni v posebnih smernicah.
- 6 Föreningen se je pritožilo pri predložitvenem sodišču proti odločitvi Länsstyrelsen, da ne bo sprejel izvršilnih ukrepov. Glavni predlog föreningen je, naj predložitveno sodišče razveljavi odločitev Länsstyrelsen in odloči, da načrtovani gozdarski ukrepi niso dovoljeni, ker so v nasprotju s prepovedmi, določenimi v ASF.

Glavne trditve strank

Föreningen

- 7 Eno pomembno vprašanje je, ali se načrtovani gozdarski ukrepi, vključno z načrtovanima ponovno pogozditvijo in zasajanjem, tudi s previdnostnimi ukrepi, ki jih priporoča Skogsstyrelsen (agencija za gozdove), lahko izvedejo, ne da bi šlo za odstopanje od ASF. Navedeni previdnostni ukrepi morajo zadostovati, da se ohrani trajna ekološka funkcija habitatov vseh zavarovanih vrst, in te funkcije ne smejo poslabšati. To je še posebej pomembno za vrste, ki so na tem območju in ki nimajo ugodnega stanja ohranjenosti na nacionalni/lokalni ravni, kot so mali detel, zelena žolna, divji petelin, ruševac, sršenar, kragulj, rumenoglavi kraljiček in gorska sinica. Za namene te presoje je treba vsako vrsto presojati in preučiti ločeno.

- 8 Pri ugotavljanju, ali je odstopanje potrebno (torej ali ukrepi spadajo pod prepoved), je treba presoјati vpliv na ugodno stanje ohranjenosti lokalne in regionalne populacije ter škodo, povzročeno trajni ekološki funkciji habitata, oziroma poslabšanje te funkcije. Niti ni dovoljeno postopno slabšanje, kar velja tudi za trajno ekološko funkcijo območja. To pomeni, da je prav tako treba upoštevati trenutne prakse rabe zemljišč na območju, kot so gozdni nasadi in upravljanje rastočih gozdnih sestojev. Na primer, če trenutna raba zemljišč, kot so gozdarski ukrepi, povzročata očitno škodo habitatom zavarovanih vrst in se zato na tem območju populacija zmanjša, morajo države članice to preprečiti. Pri tej presoji je treba upoštevati tudi kumulativne učinke in uporabiti previdnostno načelo. Na območju je treba še naprej ohraniti trajno ekološko funkcijo habitatov vseh zaščiteneh vrst. Poleg tega smernice Skogsvårdsstyrelsen ne nalagajo nobene prepovedi izvajanja gozdarskih ukrepov v obdobjih razmnoževanja kljub dejstvu, da člen 4 ASF tega očitno ne dopušča.
- 9 Če se gozdno območje poseka v skladu s smernicami Skogsstyrelsen, gozdni habitat izgine in del habitatov zavarovanih vrst, ki se trenutno nahajajo na tem območju, bo tudi izginil. Zastrtost s krošnjami in raznolikost gozda, njegove jase in bogato podrastje borovničevja bodo izginili. Prav tako bodo izginili listavci, katerih prisotnost je bistvenega pomena in ne bo več nenehnega bogatega nastajanja odmirajočih dreves in mrtvega gozda na tem območju. Vse to skupaj bi imelo resen negativen učinek na vrste, kot so mali detel, črna žolna, zelena žolna, divji petelin, rušavec, krekovt, gorska sinica, rumenoglavi kraljiček in menišček pa tudi plavček.

Länsstyrelsen

- 10 Na podlagi tega, kar je splošno sprejeto, so v primeru prosto živečih ptic s prepovedmi iz ASF krite samo vrste, ki so navedene v točki B priloge 1 k ASF in so torej v takem interesu Evropske unije, da je treba vzpostaviti posebna območja varstva in ohranitvena območja, vrste z rdečega seznama in vrste, katerih populacija je padla za več kot 50 % v zadnjih 30 letih (ali treh generacijah) v skladu s švedskim popisom gnezdečih ptic.
- 11 Če namen ukrepa očitno ni ubiti ali vznemirjati vrst, na primer z izvajanjem gozdarskih ukrepov, je logično, da bi morale obstajati tveganje negativnega vpliva na stanje ohranjenosti vrst, da bi prepovedi veljale (glej med drugim sodbo mark-och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) v zadevi M 11317-14).
- 12 V zvezi s prepovedjo povzročanja škode ali uničevanja območij, kjer se živali razmnožujejo ali počivajo, se ne zahteva, da je škoda ali uničevanje namerno. Prepoved velja samo, če za stanje ohranjenosti zadevnih vrst obstaja tveganje poslabšanja. Podpora za tako razlago je mogoče med drugim najti v sodbi mark-och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) v zadevi M 11317-14, v kateri navedeno sodišče po mnenju Länsstyrelsen pripiše velik pomen dejstvu, da je šlo za vpliv na območje, ki je pomemben za vrsto

(bistveno območje). Uporaba, ki ne upošteva tveganja vpliva na stanje ohranjenosti, bi velikokrat presežala tisto, kar je nujno, da se doseže cilj varstva vrst. V ozadju tega so strogi pogoji za odobritev odstopanj (glej med drugim sodbo mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) v zadevi M 1713-13 in Smernice Komisije, točka 5), ki pomenijo, da se ukrepi, za katere veljajo prepovedi, praviloma ne smejo izvajati. Tudi v sodbi z dne 10. januarja, Komisija/Nemčija, C-98/03, je bilo na primer pojasnjeno, da gozdarstvo ni poseben razlog za odstopanje.

- 13 Preden postane nujna presoja vpliva ukrepa na stanje ohranjenosti zadevnih vrst upoštevna v konkretnem primeru, je treba najprej ugotoviti, da ima ukrep dejansko vpliv na območja, kjer se vrste razmnožujejo in/ali počivajo, kakor je navedeno v členu 4(4) ASF.
- 14 Pojem „slabšanje“ v Direktivi 92/43 ni opredeljen, vendar je v skladu s smernicami Komisije, poslabšanje/škoda opredeljena kot fizično poškodovanje razmnoževališča ali počivališča. Naturvårdsverket (švedska agencija za varstvo okolja) v svojem Handbok för artskyddsförordningen (priročnik k odloku o varstvu vrst) piše: „Mogoče je, da se poslabšanje ne izrazi takoj kot izguba razmnoževališča ali počivališča, ampak je njegova posledica postopno slabšanje kakovosti delovanja kraja.“
- 15 Da bi za postopno slabšanje habitata vrst ali za škodo, povzročeno temu habitatu, veljala prepoved iz člena 4(4) ASF, mora obstajati tako poslabšanje, od katerega si habitat ne more opomoči sam, torej poslabšanje, katerega negativni učinki so nepopravljivi in ki razmeroma očitno, čeprav samo postopno povzročijo, da habitat na koncu izgubi svojo trajno ekološko funkcijo za zadevne vrste. Sečnja lahko pogosto povzroči določeno poslabšanje habitatov vrst, vendar pa ni vedno tako, da je poslabšanje avtomatično prepovedano. Rabe gozda ni mogoče označiti za postopno slabšanje, vsaj kar zadeva gozdarstvo na splošno. Če bi večje število obvestil o sečnji na omejenem območju skupaj povzročilo izgubo trajne ekološke funkcije habitata vrst, bi lahko organi posredovali, čeprav sečnja sama ne bi imela tega učinka. Vendar lahko taka združena presoja temelji samo na tem, kar je dejansko mogoče predvideti, na primer na podlagi prejetih obvestil o sečnji.
- 16 Pri presoji vpliva dejavnosti na vrste, obstajajo razlogi, da se preuči vpliv dejavnosti ne samo v upoštevni biogeografski regiji, ampak tudi lokalno. Kako se to razmeji, mora biti primerno za zadevne vrste. Če je zadevna vrsta razširjena in ni občutljiva na posamezne izgube habitata (ni zahtevna glede potreb po habitatu), bi morala biti vrsta bolj odporna na izgube trajne ekološke funkcije vsaj v določenih manj pomembnih habitatih. Nasprotno pa bi morale biti redkejšje vrste z višjimi potrebami glede svojih habitatov, še posebej če so habitatni neobičajni, bolj občutljive (torej bi zanje obstajalo večje tveganje, da se njihovo stanje ohranjenosti poslabša) na izgube trajne ekološke funkcije več vrst habitatov. Štet bi bilo treba, da enako velja za vrste, ki so zaradi svoje reproduktivne biologije občutljive tudi na posamezna neuspešna obdobja razmnoževanja ali posamezne izgube, kot so na primer ptice roparice.

- 17 Če se povzame, prepoved iz člena 4(4) ASF velja, če je trajna ekološka funkcija habitata zadevne vrste izgubljena bodisi zaradi povzročene škode, uničenja ali poslabšanja, ki je neposredno ali posredno, posamično ali kumulativno, in hkrati obstaja tveganje za negativne učinke na stanje ohranjenosti vrste.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 18 Člena 4(1) in 2(p) ASF prenašata prepovedi iz člena 12 Direktive 92/43 in člena 5 Direktive 2009/147. V skladu s členom 14 ASF lahko Länsstyrelsen v posameznih primerih odobri odstopanje od prepovedi iz člena 4. V obravnavni zadevi je Länsstyrelsen ugotovil, da za zadevno sečnjo ni potrebno odstopanje, kar pomeni, da zastopa stališče, da prepovedi iz člena 4 ASF ne veljajo. V zvezi s tem se je Länsstyrelsen oprl na odločitve mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve).
- 19 Mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) je v sodbi v zadevi M 11317-14 ugotovilo, da je utemeljeno zahtevati, da obstaja tveganje vpliva na stanje ohranjenosti zavarovanih vrst na območju, zato da se lahko uporabijo prepovedi iz člena 4(1) in (2) ASF, če je očitno, da namen dejavnosti ni ubijati ali vznemirjati živalskih vrst. Mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) meni, da je treba vpliv dejavnosti na stanje ohranjenosti zadevne vrste preučiti ne samo v upoštevni biogeografski regiji, ampak tudi lokalno. Razmejitev te presoje pa je po mnenju navedenega sodišča treba opraviti glede na zadevne vrste. V zadevi, ki jo obravnava mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve), bi zadevna dejavnost pripeljala do uničenja razmnoževališč posameznih primerkov vrst, ki so strogo varovane v skladu z Direktivo 92/43. Mark- och miljööverdomstolen (pritožbeno sodišče za prostorske in okoljske zadeve) je dejavnost odobrilo in zanjo predpisalo varstvene ukrepe v obliki vzpostavitve razmnoževališč zadevnih vrst na območju populacije vrst v severnem delu Gotlanda. Navedeno sodišče je ugotovilo, da varstveni ukrepi pomenijo, da prepovedi iz člena 4 ASF ne veljajo.
- 20 Glavno vprašanje predložitvenega sodišča je, ali strogo varstvo iz Direktive 92/43 ne velja več v zvezi z vrstami, za katere je bil cilj ugodnega stanja ohranjenosti, določen v Direktivi, dosežen.
- 21 Glede na zgoraj navedeno in ob upoštevanju dejstev v tej zadevi je predložitveno sodišče nato postavilo vrsto vprašanj o združljivosti nacionalne prakse v zvezi s presojo cilja ukrepov in njihovega vpliva na stanje ohranjenosti zavarovanih vrst s pravom Unije.
- 22 Predložitveno sodišče najprej sprašuje, ali je v skladu z Direktivo 2009/147, če se v skladu z nacionalno sodno prakso zahteva, da morajo biti vrste naštet v Prilogi 1 k tej direktivi, da bi bile zajete s prepovedmi, določenimi v členu 5 te direktive, oziroma da morajo biti zadevne vrste ogrožene na kateri koli stopnji ali da mora obstajati dolgoročno upadanje populacije, da bi bile zajete s temi prepovedmi.

- 23 Drugič, predložitveno sodišče sprašuje, ali je v skladu s členom 12 Direktive 92/43 in členom 5 Direktive 2009/147, da se v nacionalni praksi določi zahteva, da mora obstajati tveganje negativnih učinkov na stanje ohranjenosti vrst, da bi se štelo, da je ukrep, katerega namen očitno ni ubijati ali vznemirjati osebkov zavarovanih vrst ali uničevati jajc takih vrst, v nasprotju s prepovedmi iz člena 4 ASF.
- 24 Tretjič, predložitveno sodišče sprašuje, ali je v skladu s členom 12(d) Direktive 92/43, da mora v skladu z nacionalno prakso obstajati tveganje, da se bo stanje ohranjenosti zavarovanih vrst poslabšalo, da bi prepoved iz člena 4 ASF veljala, če je kljub sprejetim previdnostnim ukrepom trajna ekološka funkcija habitata zadevnih vrst na enem območju izgubljena. Ta izguba trajne ekološke funkcije je lahko posledica škode, uničenja ali poslabšanja, ki je lahko neposredno ali posredno in se lahko zgodi posamično ali kumulativno.
- 25 Nazadnje, predložitveno sodišče dvomi o ravni, na kateri je treba opraviti presojo vpliva, če se ne opravi na posamični ravni.

DELOVNI DOKUMENT